

॥ श्री रघुछोड रायजी ॐ ॥

હરી ભજન માળા

છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર.
અનુભાઈ છંદુભાઈ ત્રવાણી
બાલાજી મોડ—સુરત.

આવૃત્તિ ૧ લી

૧૦૦૦

સુરત બાનરાપુરી ભાગળ પગથીઆ શેરીને
નાકે "ધી લક્ષ્મી પ્રોન્ડ્રિંગ પ્રેસમાં"
દીરાલાલ ચંદુલાલ ત્રિવેદીએ છાપી
ક્રી.સં. ૦—૧—૮

૫૨૨૬૮

વિધાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
ગુજરાતી કોપીરાઈટ સંગ્રહ
૧૨૨૬૮

ગૂજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગજરાતી કાંપીરાઝિટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૨૨૫૮ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ ૮૨૧ મજાનમ

વિષય ૬ - : ૧૨૧

॥ श्री गणेशाय नमः ॥

हरिभजन माळा.

श्री रघुछोड रायकी जे

—०—

श्री गणेश शारदाने पाय, परब्राह्मं हारे शुद्धांतने शीश नभावु.
अंत अभा टोपी मन थयुं लींअ
धनरे छोटम कडे धन आ दीन
भजन करी भवपार उतरीजे
हरिना अरघु कभण थीत धरीजे
हंडवत प्रबुध भारा राय रघुछोडने
हंडवत प्रबुध भारा अंत हरि जनने

—०—

रामनाम लाडवारे दुध आकरथी भीठडा
अंसादीने मन श्रीकडा रे हरिजनने मन भीठडा
पत्र आदया रे तने देवदरसन करवा
नहीकर बांजला जेवा रे—रामनाम.
काम आदया तने हरिपुजन करवा
नहीकर बांजडा सरभा रे—रामनाम
आंभ आली तने हरि निरभवा

નહીકર કાચબા સરખા રે—રામનામ

નાક આલ્યુરે તને વાસના લેવા

નહીકર નળીઆ સરખુ રે—રામનામ

કાન આલ્યા તને હરિ કથા જાંભળવા

નહીકર સુપડા સરખા રે—રામનામ

મસ્તક આલ્યુ તને દેવને નમાવા

નહીકર ટોલણા સરખુ રે—રામનામ

જીભ આલી તને હનિગુણ જાવા

નહીકર ચામડા સરખી રે—રામનામ

હુડી

મારી હુડી સ્વીકારે રે જાંભળા ગીરધારી

મારી હુડી જામળીઆને હાથ રે જામળા ગીરધારી

રાણાજીએ હઠ કરીને મીરા કહે કાજ

જેરના ખ્યાલા મોકલ્યા કે વાલો જેરનો જાણકાર રે—સાં

મોટા સ્તંભ થકી પ્રભુ પ્રગટીઆને ધરી નરસિંહ રૂપ

પ્રલહાદને ઉગારીઆરે વાલો માર્યા હિરણ્યાકરૂપ ભુપ રે—સાં

ગજને ડાલે ઉગારીઓ ને સુદામાની જાંખી ભુખ

દોહલીવેળાએ મારા વાલામારે તમે મકતોને આખ્યાવણા સુખરે

સાં

ખાંડવની પ્રતિજ્ઞા પાળી વગી દ્રકપત્રીના પૂર્વા ચીર

નરસિંહ મહેતાની હુડી સીકારજો રે તમે સુમદ્રા જાઈના વીરરે

સાં

૩

જાડા ત્રણસો તીરથવાસીને રૂપીઆ દેશે સાથ

વેલા પધારજો વ્હારકા રે

મારે ગોમતી નાયાની ઘણી ખાંત રે-જા૦

તીરથવાસી સઉચાલી વલી આવ્યા નગરની માંહી

આ શહેરમાં જોવું કાણુ છે રે, જેનું સામળશા જોવું નામ છે રે

-જા૬

નથી પ્રાણજી નથી વાણીજો, નથી ચારણ અને જાટ

લોકો કરે છે ઠેકડારે, નથી સામળશાશેઠ જોવું નામ રે-જા૦

પંદર તીથીનો ગરબો

જાખી પઠવેતે પુરણુ ધર્મ જે કોઈ જાણે

ફટીયામાં શ્રી રણછોડ રાય વેદ વખાણે

જાખી ખીજે જાઠાણુના જોલ જોલે જોવા

રાખશે તો રહેશે તોલ ઉપજે જોવા

જાખી ત્રીજે તુલસીજીના વન પ્રભુજીને પ્યારા

હાથમાં વાળ્યા હરિના જન શોભે જાર

જાખી ચોથે ચાલ્યા જાય વસંતી વાટેરે

જે ઠેકાણે ઠાકોર મળવા માટે રે

જાખી પાંચમે પડીઆ પંથ

તઠકા તનમાં હરીની સેવા કરે સાધુ સંત મારા મનમાં

જાખી છઠે છળીજીજી અંધ છાપા ગણીના ધરીઆ

મારે વાલે કરી છે મેર હવે મન ઠરીઆ રે

સખી સાતમે સુંદીર સામ મોહન મળીઆ રે
 હુંતો આવીશ તમારે પામ ફેરા ફરીઆરે
 સખી આઠમે જોડી જોડ બહવતા બેઠા
 પુર્વ દશાએ કરી મહેર પંથમાં પેઠા
 સખી નોમે નમનતાજી નાથ રેખી રાખે રે
 સેવક મુતા કાંગીમાંય હરી વથ હાકો
 સખી દશમે આવ્યા હારેર અરજી અસીયા
 તે ઠેકાણે ઠાકોર વાલો મારા વસીયા
 સખી એકાદશી અપવાશ છુ ઘરેરી ઘેરયા રે
 મધરાતે આવ્યા મહારાજ એરજી હેરયા રે
 સખી બારસે બંધ્યા બંધ સેવક સામા રે
 સોનું તો સવા વાલ પુંબમાં એક પામ્યા રે
 સખી તેરસે ગુગરી ઘેર ગયા
 મારે વાલે કરી છે મેર રસીયાજી રહયા
 સખી ચૌદસે ચરણા અમરીત પ્રેમ શું પીધા રે
 અણુભાવીતા અમરીત લઈ આ તેણો લીધારે
 સખી પુનેમ પૂજ સોભા થાજ સારી રે
 ફનીઆ દરશન કરવા બાય નર ને નારી રે
 સખી પંદરે તથી આઠવાર જે કાર્મ ગાશે રે
 તેને શ્રી વહારકાના નાથ પરચન થાશે રે

૫

અંગરખું.

અંગરખુ એક તારૂં બનાવ્યું બહુ જુકતે કરી
 દેવ અનેક ઉપાશીઆ, નવ આવ્યો છેડ,
 શાસ્ત્ર તણે સાગર મથી, જોયા વેદ પુરાણ,
 હરીથી બીજા કોઈ નથી, અંતે નીરધાણ,
 ગીવનારો દરજી ઠાયોરે, કીધી છે બહુ કારીગરી
 બારીક કામ બહુ જણું કર્યું ઉપર તર્જી છે તાર
 તારો તો નજરે ના આવેરે, દેખોરે સર્વે સુરત ધરી
 ભાતજ પાડી ને દોરી નાખી બખીઆ છે વરી બહુ
 કમર પટો કોઠો ને કોણી પેચેથી પાની પરમાણુ
 તેમાં કરચટ્ટી કંઈ નથી આપી સીવનારા ચતુરજાણુ
 પરમાણુ કેવું લીધુરે બેસતુ છે બરોબરી—અંગરખું
 અંગરખું જુબમનાવ્યુ પુણ્ય પ્રેમ પ્રકાસ
 શીવતા થયાં છે નવમાસ રાયરણુછોઠનેરે
 પેરાવ્યું પ્રભુએ ખરા ખરી—અંગરખું

મને કૃષ્ણ જોયાના કોડ સમયર ચાલોર
 ઉમીયાજને લાગવું પાથ હરિવર ચાલોર
 દેર દેર દીવા કંઈ ને પુંજું થંકરદેવ
 સામળીઓવર પામવારે શંભુ કંઈ તમારી સેવ

વીજળડી ચમકા કરે જરમર વરસે મેઢ
જાઉંતો લીજેમારી ચુદડી નહિ જાઉં તો ટુટેરે રનેઢ
સમયર ચાલોરે—ઉમીયા

કાયલડી ટઉકાકરે ને વનમાં બે લેમાર
ચળ્લ લાગે સોયામણો એવી રાત બની ગમગોર—સમયર
સમયર ચાલોરે ગોગુળની ગોવાલણી
હીડે મલપતી ચાલ તેના મુખડાને મોહિ રહ્યા છે.

એનું મુખડું લાલગુલાલ—મ.

કારી ગંડીને કાંઠેર નાતા નીરમલ નીર
વસ્ત્ર વીઠલો હરિ ગયો મારા શાને લોકું શરીર—સ૦
કાંઈ ગાય શીખેને સાંભળે રાધાજીનો રાસ
તે નરનાર વર્ષકુંઠ પામશેરે

—(૦)—

એવારે એવા અમે એવારે એવા તમે કહો છે વળી તેવાંરે
ભાકતી કરતાં બ્રહ્મ કહે સો તોય કરશું હામો દરની
સેવારે—એવારે

જેનું મન જે સથે બંધાણું પહેલું હતું ઘર રાતુરે;
હવે થયું છે હરી વસમાતુ ઘર ઘર હીડે છે ગાતુરે—એવારે
અઘળા આયમાં હું એ ભુડો, ભુંઠાથી વળી ભુડોરે,
તમારે મનમાનેતે કહેજો, નેહલાગ્યો છે મન ઉડોરે—એવારે
કર્મ પરમની વાત છે જેટલી તે તુજ ને નવ આવેરે,

સઘળાપદારથ જોયકી પામે, મીરાપ્રભુની તોલેના આવેર-એવારે
હળવા કરમનો હું નરસૈધયો, મુજને તો વૈષ્ણવ વાહાણારે
હરિજનથી જે અંતરગણસે, તેના ફાગટફેરા ઠાલા-એવારે
મારા રંગીલા રણછોડ મારે ઘેર આવો રે

મીઠી મોરલી વાલા મારાજરે મારે ઘેર આવો રે

મારા રઢીયાળા રણછોડ મારે ઘેર આવો રે

કુબેર કલાણુની જોઠરે મારે ઘેર આવો રે

મારા રૂપાળા રણછોડ મારે ઘેર આવો રે

મારા દયાળુ રાય રણછોડ મારે ઘેર આવો રે

વાલા પુરજો મારી આશરે મારે ઘેર આવો રે

મને જાણી પોતાનો હાસરે મારે ઘેર આવો રે

સેવક જાણીને સન્મૂખ રેજો મને રંકને દરશન દેજો-મારા

રાગ વેળાવર

ફર્યે વશ્યા મારા નાથજી, જેતું અવિચળ નામ;

ચાર પદારથ પામીએ, આપે અવિચળ ધામ,

ઘટઘટમાં વ્યાપી રહ્યા, પરી પુરણ પ્રક્ષ;

જનમ મરણ જરા નહી, નહી ત્રીવીધી કર્મ,

કાગતણું મહાકાળ જે, હતો દેવનો દેવ;

ખટકરશન જેને લાગે, કરે શુરનર સેવ.

તે હરીને કેમ વીસદ્, જે છે જગદાધાર
સનકાદીકને શાંત્રા પઠયા, વેદ પામે નપાર.
લક્ષ યોગશીમાં રવઠયા, મળ્યો માનવ દેહ;
મન માન્યું અવિનાશી શું, થયું નીમેશ મન,
કહે ગોપાળ પાવન થયો તેનું જીવતર ધન્ય

પ્રભાતીયું

હરી હરી રટણ કર કઠણ કળી કાળમાં હામ બેસે નહી
કામ કરશે;
ભક્ત આધીન છે શામ સુંદર સદા, તે તારા કારજ સિદ્ધ કરશે.
અદ્ય સુખ સારું શું મુદ્ કુદ્યો ફરે, રીથ પર કાળહંત કરડે,
પામર પલકની મુજને નહી, મુંઢ શું જોઈને મુછ મરડે-હરિ
પ્રોટે કરી બુદ્ધિ પાછી ફરી, પરહરો ચર્મ હંકાયે વળાવે
ઈશને ઈરસા છે નહી જીવપર, આપને અવશ્યે રહ્યો રે અળગો
પરપંચ પરહરો સાર રહીયે ધરો, ઉચરો હરિ મુખે અચળ વાણી
નરસર્ધયા હરિતણી ભક્તિ બુદ્ધિમાં, ભક્તિ વિના બીજું
ધુળધાણી-હરિહર

ધ્યાન ધરવા વિષે.

ધ્યાન ધર ધ્યાનધર નંદનાકુંવરનું જેયછી અખીલ આનંદ પામે
અઘ્ટ મહાસિદ્ધિ તે વહાર ઉભી રહે, દેહનાં દુકૃત તે દૂર પામે
—ધ્યાન ધર

મોરના પીંછનો મુગટ મસ્તકધરે, કુંઠળ મકરાકૃત શ્રવણભાજે

તિલવટ તીલક લે સુગંધ કેસર તણું, કંઠે મુગાદળ હાર વળકે

—ધ્યાન ધર૦

પિતાંમર પત્રાટ કચીડ ચીર છે, લીની ત્રિંગે વેણ વાયે;

કદમલા વૃક્ષ તમે શશિકા રસ ભરી, હરણને મંત્ર આપ્યે

—ધ્યાન ધર૦

ભારલોની ધુનીસુળી વનીતા વ્યાકુળથપ્ર, ગોપીના કેરા વરંદવાવે

નરસંધ્યાને મન આનંદ અતિથણો, પુષ્પ મુકુટ રૂપ લેઈ વધાવે

—ધ્યાન ધર૦

—૦—

કેણ આગળ બંધ વીનવું વીડલા, શ્રી પતી લાજ રાખેને મારી

દ્રોપદીલાલને કાજજ વ્યા ભરી, દુઃખપામી નહિ હાસીનારી ભુરી

અગટ થાઓ પ્રમુ સુગળીયા નરસેયા નાથ એવું બરદ કહાવો

એવાનું સંકટ ટાળીએ ત્રીકમા, તો તમે નાહણ

બહારે બાવો—કેણ

લોક દેખે સહુ દુઃખદે છે બહુ, મંડલીક મદ ભર્યો મુંડ પાપી

નરસંધ્યાની સ્વામી જમમટે તેમા કરો,

૮

લાજ રાખી નાંખો બંધ કાપી—કેણ

ધન ધન શ્રી ગોકુળ ગામ અતિ રળીયામણારે

કેઈએ કીકા શ્રી પરચોતમનાથ, જમણમાં જીવતા

પાંદા ચરીરે ઉડારીનીર ગોપીઓને મન જમતારે

વાલા હળવે ઉડાડો નીર વીજે મારે ચુરડા

વાણી જોલે મધુરા જોલ મુખડેથી મોતીકા ઘર

મુખ દુઃખ મનમાં ન આણીએ, થટ સાથે રે લડીઆ,
ટાંજ્યા તે દોર્મના ના દુજો, દુનાયનાં જડીઆ-મુખદુઃખ ૧
નળરાજા સરખો નર નહિ જેની કમયાંતિ રાણી;

અઠધે વચ્ચે વનમાં ભમ્યા, ન મળ્યા અન્ન ને પાણી-મુખદુઃખ ૨
પંચ પાંદવ સરખા બંધવા, જેને દ્રુપદી રાણી;

આર વરસ વન લોચળા નયણે નિંદા ન આણી;-મુખદુઃખ ૩
સીતાજી સરખી સલી નહિ, જેને રામચંદ્રજી રામી;

રાવણ તેને હણી કયો, સુતી મહા દુઃખ પામી;-મુખ દુઃખ ૪
રાવણ સરખો રાણ્યો, જેને મંદોદરી ગણી;

દશ મસ્તક હેઠાઈ ગયા, અખી લંકા હુટાણી; મુખ દુઃખ ૫
હરિમંદરાય સતવાદીયો, તારા લોચન રાણી,

તેને વિપત્તિ પડી લણી, સરીયા નીચ ઘેર પાણી;-મુખદુઃખ ૬
અમાળશા ક્રોધ વેહેપાદી, એક ચંદ્રાણ્તી ગણી,

કુંવર દેલધયો વધેરીઓ, નરણે ન આણ્યા પાણી;-મુખદુઃખ ૭
શિવજી સરખા પ્રતા નહિ, જેને પારવતિ રાણી,

લોખવાયા સીલડી લડી, તપમાં ખામી ગણાવી;-મુખદુઃખ ૮
હનુમાન સરખો મહાજતી, જેને જુજર કહેયો;

અણ્યું તું રાજ અપયો, આપ્યો તોલ કયોલો;-મુખદુઃખ ૯
દુઃખ પડ્યું સર્વ દેવને, સમરયા અંતર્યામી;

અકલવતસલ મુખરો, મહેતા નરસિંહજીનો સ્વામી;-મુખદુઃખ ૧૦

રામ ગરબીને।

ઝોછવની રે પ્યારી કેઝવની, આજ એકાદશી ઝોછવની ॥ટેકા।
કાટીક ગોં કેરા દાન કરે પક્ષ, નહિ આવે એના તોલ તણી,
॥આજા॥ ૧.

મંગળ કપ ચઢા મુલાકારી, તારીસમા મને તું જાવની
॥આજા॥ ૨.

વધન પમાણે કરે જગ જેના, વીધી બનાવી વહુજીવની,
॥આજા॥ ૩.

પ્રહ્લાનંદ કહે હરિવર નીરખી, એમ આજા સ્વામી ઝોઘવ ૪.
॥આજાની

રામ ઉપરને।

જરખ અલીને લેટયા કૃષ્ણ પતિ, આજ એકાદશી જરખ અલી
॥ટેકા।

મનરેમોહન મારે મંદીરે પધારો, આજક થઈ હુતો મુરજીપતિ,
॥આજા॥ ૧.

પીતાંબર આલુપણ પેરી, અચાલ ચલો વહાલો હંસ જાલી
॥આજા॥ ૨.

પુરસોતમ પૂરજી વર પાંખી, ખામી ન રહી મારે એકરતિ,
॥આજા॥ ૩.

પ્રહ્લાનંદ કહે હરીવર વરીઆ, ચોં જીવનમાં ચર્ચ રે ચલી,
॥આજા॥ ૪.

નહિ રિચાઈ હરિ, અંતરમાંથી નહિ રિચાઈ હરિ
 વંદાવનને માર્ગે જતાં, અસુવેળ વસ્તુ જડી—અંતર ૧.
 પીળા પીતાંબર જરમી જામા, કેસરી નિલકંઠરી—અંતર ૨.
 મોગમુગર ને કાને કુંકળ મુળ પર મુગ્ધી ધરી—અંતર ૩.
 આલી પેર ગંગાઅને પેલીતેર ગોકુળ, વચમાં શ્રોજમના તરી,
 —અંતર ૪

જગ જમના જર બરવા ગયા હર; શીરપર ગગરી ધરી,
 —અંતર ૫

બાર્મ મીરા કહે પ્રભુ ગીરધરનાં ગુણ, વિકૃત વરને વરી.
 —અંતર ૬.

હાલી રે આગમ માંડે આ, જોને દામ આગમ મોર-ટક.
 આછો સાળુ શીરપર એઠયે રંગ બર્યો છે થોડે થોડે-આ જોને
 ગરજમા નેપુર રૂમબુપ યોલે, હીંડે છે વાંદે અંબે ડે-આ જોને
 સોનાની ઝારી જરજ અમારી, મોહીની ગંગા જળ જોને,
 —આ જોને.

મહેતા નરસમ્યાં ને પાણી પીવા મારો વાલોળ આવ્યા છે હીંડે
 —આ જોને.

રાગ—પ્રભાત.

ઉઠ પ્રભાત સમરલે તું શ્રી ગણેશ દેવા, પાતઃસમયે સમરલે
 તું શ્રી ગણેશ દેવા, —ટક

૧૩

માતાજી પારવતી, પીતા શંકર દેવા,
 નામ લેતાં વિગ્ન હરે, શકલ વાકી સેવા;-ઉઠ પ્રભાત ૧
 એકદંત દયાવંત ચાર ભુજ ધારી;
 મસ્તકે તો શિન્દુર સોહીએ, મુશકની સ્વારી ઉઠ પ્રભાત ૨
 ચઠને કે પાન કુલ, ખાનેકુ મેવા
 સઠળ સૃષ્ટિ તુમકું રટે, શંકર મહા દેવા, ઉઠ પ્રભાત ૩
 સંગ સુદ્ધ બુદ્ધ બેનારી, ચમ્પર નિત્ય ઢાળે
 નામ તમ હરદાંમ જે લીરે, તો ભવં વિગ્ન તું ટાળે ઉઠ પ્રભાત ૪
 કનર થાળ મુક્તા માળ, બાય સહુ વારી
 તાનસેત ગજનંદ, ખાવન સુખ કારી ઉઠ પ્રભાત ૫

—૦—

શ્રી અંબાજી અને જૈયરાજી માતાની પ્રભાત સુસ્તુતી
 ઉઠોને આંગિકા સ્કાય કરોને જૈયરા, ભકતોને કારણે
 આતુંધ્યૈતન્યધ મધ્ય માહેશ્વરી, તારણી ત્રીપુરા સુખદાઇ ડિ. ૧
 જ્ઞાનમાં ધ્યાનમાં સધળે વ્યાપી રહી, તારા રૂપર ભઉ વારી
 અખા અકળીત છે કોઇ કળે નહી, કીર્તી ગાય છે દુનીયા
 સારી-ઉઠોને ૨
 વોલંબ કર્યા થકી વાત પણ શેખીરી, જગતમા શક્તિને
 કોણ માને
 ભગો વળે કરી દુઃખ ભવં હરી, ભકિત સુખપાન સુખને
 તુ પાને-ઉઠોને ૩

કળી કેરે કાળમાં શકિત છે તુ ખરી, ભકિતની વાર કૌણ કરશે;

જનત જનતા તમે ઝાઝુમુખ શું કહું, તુજવિના દુઃખ

મારા કૌણ હરશે-ઉઠાને ૪

અવસર ચુકેથીમા રથ કાંઈ અવધરે, તાહરા ભકતની લાજ બશે

માહરે તો આસરે એક તારો સહી, નિત્ય ઉઠીને ગુણ

કૌણ ગાશે-ઉઠાને ૫

શિંહશુ અરપારી કરી ત્રિશુલ કરમાં ધરી, ચોમક જે ગણી

અંગેલા છે;

અલબેલી આજ આનંદ ઉરમાં ધરી નિજનો બાણી વેગે

આવે-ઉઠાને ૬

ભાવ ભકિત કરી લાલ ભટ વિનવે, મુજને દરશન આલો;

સત્ય વિશ્વાસ સંસારમાં તાહરો, ત્રીવીધ તાપનના ટાલો-ઉઠાને ૭

કૌર્મ દેવોને ગમખાય કે. ગમ ખાના ચીજ બડી હ;

ગમ આથી પ્રલ્હાદ પ્યારે, અસુર જન દુઃખ દેને હારે

એક બાણમે બાલી મારે રઘુવરને ન બચાયે કે-કૌર્મ દેવો ૧

છીનમે વીરના હરીફે, ગમ ખાઈ ધ્રુવ બાલ પશુમે

ધ્યાન ધર, રઘુવરકા વનમે, દર્શન હીચો હરી આયકે.

વાકી ઉતકી ધન બડી કે-કૌર્મ દેવો ૨

ગમ ખાઈ સુગ્રીવ પ્યારે, કપી પર્વત પર પત્ર ધારે

બલે કુલકી માલ પડી કે-કૌર્મ દેવો ૩

લોજન કીજે ભાવતાં પકવાન મીઠાઈ, પેંડા, પતોશાંને
પુરીઓ, માલ પુડાં, દળ, દહીંતરાં રૂચી આવે તો લેજો
સીતળ જળ જમતા તણુ, પ્રભુ પ્રેમેરે પીજો.
ળીડું બનાવું બાસટ પાનતું લક્ષ્મી વર લેજો.
પ્રીતમના સ્વામી સામળા, નીત દર્શન દેજો.

—(૦)—

બોલમાં બોલમાં બોલમાં રે, રાધા કૃષ્ણ વિના બીજી બોલમાં
પ્રેમની પ્રેમની પ્રેમની રે મને વાગી કટારી પ્રેમની,
જળ જ્વનમાંમાં ભરવા ગયાતા હુતી ગાગરમાંથે હેમની રે.
કાચા તે તાંતણે હરણએ બાધી જેમ ખેચે તેમ તેમની રે
મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધરના શુભ શામની સુરત શુભ એમને

—(૮)—

લહેલાગી મને તારી અલ્યાણ, લહેલાગી મને તારી
કામ રાજ મુકયું જે ધામ મુકયું, મનમાં ચાહુડું મેરારી
અલ્યાણ,
ખલેજે કાંબળી ને હાથમાંછે વાંસળી, ગોકુળમાં ગાય ચારી ,,
સોળ સહસ્ર ગોપીયે ને તમે વરીયા તોય તમે બાળ બ્રહ્મચારી
મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધરનાગર ચરણ કમળ બલિહારી અલ્યાણ,

—(૦)—

કાલે પરણાવશુ ગોપી કુવરને કાલે પરણાવશું ગોપી.

લાજ મરજાતા સર્વે લોપી કુવરને કાઢે પરજીવણ ગોપી,
કાળ કુંવર મારો ઘોટે ચડશે. માથે મુઠ્ઠા ખારોપી કુંવરને
શાઘ કાજ્યાદે મંદીર પધારસે મદીર રહેસે ઝોપી,
મીનાં કહે પ્રભુ ગીરધરન જી લીલા વાધાને પીળી ટોપી કુવરને

સુખઠાની માયા લાગી ; મોહન તારા સુખઠાની.

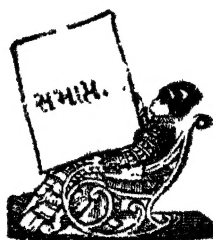
સુખડું મેળેયું તારું, સરવે જીવ થયું ખારું,
મન મારું રહયું ન્યાડરૂ. મોહન તારા (૧)

સંસારીનું સુખએવું, જાંઝવાના નીર જેવું,
તેને તુજમ કરી ફરીયે રે, મોહન તારા (૨)

સંસારીનું સુખ કાચું, પાણીને રંડાણ પાણી
તેને ઘેર શીઘ્ર જઈએ રે મોહન તારા (૩)

પાણીતો પ્રીતમ પ્યારો અળાંડ ચોભગ્ય મારો.
રંડવાનો ભો ટાળ્યો રે મોહન તારા (૪)

મીરાબાઈ બલિકાની આશા એક મને તારી
હવે હુતો બઠભાગી રે મોહન તારા (૫)

ધર્મ એટલે શું ?

(દોહરા)

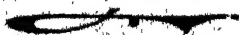
દયાધર્મ કો મૂલ હે પાપ મુક્ત અભિમાન
તુલશી દયા ન છોડીયે જળ વદન હે પ્રાણ

મુક્તિ

સત્ય, પ્રેમ સમાનતા, સાધ્ય જે સાધુ
પ્રાણી માત્ર છે આત્મા, ભરભવનું બધુ

શાન્તિ

મહેલવાડી લાડી ને. વૈભવને શા પ્રમના
ગુપ્તીમાં જે છે જીવન સુલભાયે કરી નામના

